

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-13/08/TD-

Łódź, dnia 8 sierpnia 2008 r.

DECYZJA Nr RŁO 36/2008

Na podstawie art. 26 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206), stosownie art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Międzynarodowemu Stowarzyszeniu Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi, prowadzącemu Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” w Łodzi,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie Międzynarodowego Stowarzyszenia Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi przy ul. Skarbowej 28, prowadzącego Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” w Łodzi, polegające na stosowaniu we wzorcu umowy postanowienia wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„(...) za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki w wysokości 1% za dzień od zaleganej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym ...”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów **i nakazuje się zaniechania jej stosowania.**

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorec pn. „Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym...” stosowany w obrocie z konsumentami przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi przy ul. Skarbowej 28, prowadzące Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” w Łodzi (zwane dalej: „Przedsiębiorca”).

W wyniku analizy tych dokumentów Prezes Urzędu wszczął Postanowieniem Nr 1/61-13/08 z dnia 23 kwietnia 2008 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi, ul. Skarbowa

28, 91-473 Łódź, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu postanowienia wzorców umów wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„(...) za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki w wysokości 1% za dzień od zaleganej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: *„Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym ...”*,

co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) – zwana dalej: „ustawa o okik”.

W odpowiedzi na postawiony zarzut, pismem z dnia 10 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 29 maja 2008 r.), Przedsiębiorca przedstawił nowy wzór umowy, w którym zmieniono treść kwestionowanego postanowienia. Zapis pkt 3 zdanie 2 w części „Rodzice/opiekunowie zobowiązują się” w brzmieniu: *„za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki w wysokości 1% za dzień od zaleganej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca”* zastąpiono zapisem o treści: *„za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki ustawowe od zaległej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca”*. Nie przedstawił jednak dowodów na okoliczność wprowadzenia nowego wzorca umowy do obrotu z konsumentami, jak również na okoliczność wyeliminowania poprzedniego zapisu z aktualnie obowiązujących umów.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi przy ul. Skarbowej 28 jest wpisany do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000065400 (dowód: karta nr 7-12). Przedsiębiorca w ramach swojej działalności statutowej, której przedmiotem jest m.in. wspieranie usamodzielnienia i integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem (dowód: karta nr 10), prowadzi Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi (dowód: karta nr 13).

Zasady działania tej placówki zostały zawarte w statucie *Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce”* (dowód: karty nr 14-46). Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług w oparciu o wzorzec umowy pn. *„Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym ...”* (dowód: karta nr 5-6), regulujące wzajemne prawa i obowiązki przedszkola i konsumentów korzystających z jego usług.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na postawienie Przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu postanowienia o następującej treści:

„za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki w wysokości 1% za dzień od zaleganej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca” (dowód: karta nr 5).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uznał za niedozwolone postanowienia zapisy o treści:

„W przypadku opóźnień w regulowaniu opłat przez Słuchacza, Studium przysługuje prawo naliczania odsetek w wysokości 0,5% należnej kwoty za każdy dzień zwłoki” – poz. 773 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, wyrok SOKiK z dnia 27 kwietnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 62/05;

„Za opóźnienie w płatności raty doliczane są odsetki umowne w wysokości 0,5% raty za każdy dzień zwłoki” – poz. 1187 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, wyrok SOKiK z dnia 1 marca 2007 r., o sygn. akt XVII AmC 12/06.

Wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienia umowne znajdował się w obrocie z konsumentami od września 2007 r. W oparciu o ten wzorzec podpisano 43 umowy z konsumentami, z czego na dzień 10 maja 2008 r. obowiązywało 37 umów. (dowód: karta nr 48).

Przedsiębiorca przedstawił w piśmie z dnia 10 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 29 maja 2008 r.) nowy, poprawiony wzorzec umowy, w którym zapis pkt 3 zdanie 2 w części „Rodzice/opiekunowie zobowiązują się” w brzmieniu: „za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki w wysokości 1% za dzień od zaleganej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca” zastąpiono zapisem o treści: „za zwłokę we wnoszeniu opłat naliczane będą ustalone odsetki ustawowe od zaległej kwoty od 10-tego dnia bieżącego miesiąca” (dowód: karty nr 21-22). Nowy zapis ww. postanowienia nie narusza w opinii Prezesa Urzędu interesów konsumentów. Przedsiębiorca nie przedstawił jednak dowodów na okoliczność wprowadzenia nowego wzorca umowy do obrotu z konsumentami, jak również na okoliczność wyeliminowania poprzedniego zapisu z aktualnie obowiązujących umów

Przedsiębiorca osiągnął w 2007 r. przychód w kwocie (*tajemnica przedsiębiorcy*) zł (dowód: karta nr 59). Suma pieniężna wynikająca z nadwyżki przychodów nad kosztami za rok obrotowy 2007 została przeznaczona przez Przedsiębiorcę na pokrycie strat z poprzedniego roku obrotowego oraz na realizację zadań statutowych (dowód: karta nr 54).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o okik przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorca Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi prowadzi Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi. System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – m.in. przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKiK”) z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII

Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja. Status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o okik potwierdza również – w odniesieniu do osób prawnych organizujących lub świadczących usługi o charakterze użyteczności publicznej nie będących działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt III SK 22/04.

Wobec powyższego należy uznać, iż Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” z siedzibą w Łodzi jako osoba prawna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”.

Co więcej, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem SOKiK i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż

jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przedstawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty klauzuli.

Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zakwestionował postanowienie zamieszczone w wykorzystywanym przez Przedsiębiorcę wzorcu pn. „Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym ...” z uwagi na jego tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis pkt 3 zd. 2 części „Rodzice/opiekunowie zobowiązują się” wzorca pn. „Umowa o świadczenie usług w roku szkolnym ...” jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem SOKiK z dnia 27 kwietnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 62/05 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: „*W przypadku opóźnień w regulowaniu opłat przez Słuchacza, Studium przysługuje prawo naliczania odsetek w wysokości 0,5% należnej kwoty za każdy dzień zwłoki*”, jak również z zapisem uznanym wyrokiem SOKiK z dnia 1 marca 2007 r., o sygn. akt XVII AmC 12/06. W uzasadnieniu tego ostatniego SOKiK stwierdził, iż treść wskazanego postanowienia „*odsetki za opóźnienie w regulowaniu należności za kurs w wysokości 0,5% należnej kwoty za każdy dzień zwłoki są, w porównaniu z wysokością ustawowych odsetek za opóźnienie, odsetkami zastrzeżonymi w nadmiernie wygórowanej wysokości.*” W ocenie SOKiK „*postanowienie wzorca umownego określające wysokość odsetek za opóźnienie na tak wysokim poziomie, z uwagi na sprzeczność z dobrymi obyczajami i rażąco naruszenie interesów konsumentów, stanowi niedozwolone postanowienie umowne*”.

W niniejszej sprawie, przedsiębiorca zastrzegł we wzorcu umowy wysokość odsetek na poziomie dwukrotnie wyższym od tego, który SOKiK uznał w określonych warunkach za nadmiernie wygórowany. Ustalone odsetki znacznie przewyższają stawkę odsetek maksymalnych przewidzianych w przepisach kodeksu cywilnego i wynoszą 365 proc w skali roku. Zgodnie z art. 359 § 2¹ k.c. „*maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP*”. Obecnie wskaźnik ten wynosi 7,50 proc., w 2007 r. kształtował się na poziomie od 5,75 proc. do 6,7 proc.¹ Należy ponadto zaznaczyć, że zgodnie z art. 359 § 2² k.c., „*jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne*”.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że kwestionowany zapis – mimo, że nie literalnie identyczny z zapisem wskazanych postanowień wpisanych do rejestru klauzul niedozwolonych, wywiera taki sam jak one skutek dla konsumenta. Zapis stosowany przez Przedsiębiorcę oraz zapisy uznane przez SOKiK za niedozwolone postanowienia umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznają Przedsiębiorcy prawo do pobierania rażąco wygórowanych odsetek w przypadku zwłoki w płatności należnych opłat za usługi przedsiębiorcy. Należy przy tym zaznaczyć, iż przytoczone postanowienia będące

¹ <http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/Dzienne/Stopy.htm>

przedmiotem oceny SOKiK dotyczyły również usług o charakterze edukacyjnym.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowane w niniejszym postępowaniu przez Prezesa Urzędu postanowienie wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę jest tożsame ze wskazanymi postanowieniami uznanymi za niedozwolone. Tym samym wykazano, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ad 3.

Trzecia z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie Przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę o korzystanie z usług przedszkola w oparciu o wzorec umowy zawierający kwestionowane postanowienia. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została trzecia z przesłanek uznania działania Przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku ze spełnieniem wszystkich wyżej wymienionych przesłanek zostało wykazane, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Prezes Urzędu odstąpił od nałożenia kary na Przedsiębiorcę. Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o okik, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy o okik.

Odstępując od nałożenia kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż Przedsiębiorca zdecydował się ostatecznie podjąć działania zmierzające do zaniechania stosowania zarzucanej praktyki, czego przejawem jest zmiana treści kwestionowanego postanowienia nowego wzorca umowy w taki sposób, aby nie naruszało praw i interesów konsumentów. Należy zważyć przy tym, iż postępowanie nie zostało wszczęte w następstwie skarg konsumenckich, co może świadczyć o ograniczonym zakresie rzeczywistych negatywnych skutków wywołanych przez działania Przedsiębiorcy, naruszenie przepisów ustawy o okik miało zaś miejsce po raz pierwszy. Należy zauważyć również, iż działalność Przedsiębiorcy nie jest nastawiona na osiąganie zysku, o czym świadczy fakt, iż nadwyżkę przychodów nad kosztami za rok 2007 Przedsiębiorca przeznaczył na pokrycie strat z poprzedniego roku obrotowego oraz na realizację zadań statutowych.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz.296, ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:
Międzynarodowe Stowarzyszenie
Pomocy „Słyszę Serce”